

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

ביצה-אין צדין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולטעמיד, תקשי לך קדרות דעלמא: דהא סתם קדרות דעלמא בין השמשות רותחות הן, ולאורתא אכלינן מינייהו? אלא, גמרו בידי אדם - לא קא מבעיא לן, כי קא מבעיא לן - גמרו בידי שמים.	אמר ליה אביי:									ז		◇
רבי יהודה נשיאה הוה ליה ההוא בוכרא, שדריה לקמיה דרבי אמי.												○
סבר דלא למחזייה.	[רבי אמי]											◇
רבי יהודה ורבי שמעון - הלכה כרבי יהודה.	אמר ליה רבי זריקא, ואיתימא רבי ירמיה:									ז		◇
הדר שדריה לקמיה דרבי יצחק נפחא												○
סבר דלא למחזייה.	[רבי יצחק נפחא]											◇
רבי יהודה ורבי שמעון - הלכה כרבי יהודה.	אמר ליה רבי זריקא, ואיתימא רבי ירמיה:									ז		◇
מאי טעמא לא שבקתינהו לרבנן למעבד - עובדא כרבי שמעון?	אמר ליה רבי אבא:									ז		◇
ואת מה בידך?	אמר לו:									ז		◇
הלכה כרבי שמעון.	אמר ליה: [רבי אבא] הכי אמר רבי זירא:									!		◇
אזכי ואסק להתם, ואגמרה לשמעתא מפומיה דמרה.	אמר מאן דהוא:									○		◇
כי סליק להתם אשכחיה לרבי זירא										○		◇
אמר מר הלכה כרבי שמעון?	אמר ליה: [מאן דהוא]									^		◇
לא, אנא מסתברא אמרי.	אמר ליה: [רבי זירא]									!		◇
כל שאין מומו ניכר מבעוד יום - אין זה מן המוכן	מדקתני במתניתין: רבי שמעון:									!	■	◇
וקתני לה בברייתא בלשון חכמים										!		◇
שמע מינה: מסתברא כוותיה.										!		◇
מאי הוי עלה?												^
תא שמע דתליא באשלי רברבי:	רב יוסף:									!		◇
רבי שמעון וחבריו אמרו: הלכה כרבי מאיר.	דאמר רבי שמעון בן פוי אמר רבי יהושע בן לוי אמר רבי יוסי בן שאול אמר רבי משום קהלא קדישא דבירושלים:										!	■
אמרו? והא אינהו קשישי מניה טובא										ז		!
אלא: בשיטת רבי מאיר אמרוה.												!
השוחט את הבכור ואחר כך הראה את מומו, רבי יהודה מתיר	דתנן: [רבי יהודה]									!	■	◇
הואיל ונשחט שלא על פי מומחה - אסור.	רבי מאיר:									!	■	◇
אלמא קסבר רבי מאיר ראיית בכור - לא כראיית טרפה. ראיית בכור - מחיים, ראיית טרפה - לאחר שחיטה. ומינה, ראיית טרפה - אפילו ביום טוב, ראיית בכור - מערב יום טוב.												!
אטו התם ברואין מומין פליגי? בקנסא פליגי.	אמר ליה אביי:									ז		◇
בדוקין שבעין - כולי עלמא לא פליגי דאסור, משום דמשנתין.	דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:									ז		■
כי פליגי - במומין שבגוף.										ז		■
גזרינן מומין שבגוף אטו מומין שבעין	רבי מאיר סבר:									ז		■
לא גזרינן.	רבי יהודה סבר:									ז		■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
ביצה-אין צדין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מתניתין נמי דיקא	רב נחמן בר יצחק:											כז.			
הואיל ונשחט שלא על פי מומחה אסור	דקתני: רבי מאיר	■	■									כז.			
שמע מינה: קנסא הוא דקא קניס, שמע מינה.												כז.			
אמי ורדינאה חזי בוכרא דבי נשיאה הוה, ביומא טבא לא הוה חזי.											○	כז.			
אתו ואמרו ליה לרבי אמי.											○	כז.			
שפיר קא עביד דלא חזי.	אמר להו: [רבי אמי]									■	◇	כז.			
איני? והא רבי אמי גופיה חזי?										‡	◇	כז.			
רבי אמי, כי חזי - מאתמול הוה חזי, וביום טוב שיולי קא משייל היכי הוה עובדא.										!	◇	כז.			
כי הא דההוא גברא דאייתי בוכרא לקמיה דרבא אפניא דמעלי יומא טבא, הוה יתיב רבא וקא חייף רישיה, דלי עיניה וחזייה למומיה. אמר לה: זיל האידינא ותא למחר. כי אתא למחר אמר: היכי הוה עובדא? אמר ליה: הוה שדיין שערי בהך גיסא דהוצא, והוה איהו באידיך גיסא. בהדי דבעי למיכל עייל רישיה ופרטיה הוצא לשפותיה. אמר ליה: דלמא את גרמת ליה? אמר ליה: לא.										○	!	◇	כז:		
ומנא תימרא דגרמא אסור											‡	◇	כז:		
(ויקרא כב) מום לא יהיה בו, אין לי אלא שלא יהיה בו מום, מניין שלא יגרם לו על ידי דבר אחר, שלא יביא בצק או דבלה ויניח לו על גבי האזן כדי שיבא הכלב ויטלנו - תלמוד לומר (ויקרא כב) כל מום, אמר מום ואמר כל מום.	דתניא:											!	◇	כז:	
בהמה שמתה - לא יזונה ממקומה.													■	כז:	
ומעשה ושאלו את רבי טרפון עליה, ועל החלה שנשמאת, ונכנס לבית המדרש ושאל. ואמרו לו: לא יזיזם ממקומם.													○	כז:	
לימא תנן סתמא דלא כרבי שמעון													‡	◇	כז:
מחתכין את הדלוועין לפני הבהמה, ואת הנבלה לפני הכלבים.	דתניא רבי שמעון:												‡	◇	כז:
אם לא היתה נבלה מערב שבת - אסורה.	רבי יהודה:												‡	◇	כז:
אפילו תימא רבי שמעון, מודה רבי שמעון בבעלי חיים שמתו, שאסורין.													!	◇	כז:
הניחא למר בר אמיר משמיה דרבא													‡		כז:
מודה היה רבי שמעון בבעלי חיים שמתו שאסורין	דאמר: [מר בר אמיר משמיה דרבא]												‡		כז:
שפיר.													‡		כז:
אלא למר בריה דרב יוסף משמיה דרבא													‡		כז:
חלוק היה רבי שמעון אפילו בבעלי חיים שמתו שמתו	דאמר: [מר בריה דרב יוסף משמיה דרבא]												‡	◇	כז:
מאי איכא למימר?													‡		כז:
תרגומה זעירי בבהמת קדשים.													!	◇	כז:
דיקא נמי													■		כז:
עליה ועל החלה שנשמאת.	דקתני:												■		כז:
מה חלה - דקדישא, אף בהמה - דקדישא.													■		כז:
אלא טעמא - דקדישא, הא דחולין - שריא.													‡	◇	כז:
הניחא למר בריה דרב יוסף משמיה דרבא													‡	◇	כז:
חלוק היה רבי שמעון אף בבעלי חיים שמתו שמתו	דאמר: [מר בריה דרב יוסף משמיה דרבא]												‡	◇	כז:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של פסקה קודמת- story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא- question-שאלה ^ answer-תירוץ-! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
ביצה-אין צדין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
שפיר.								ז				כז:
אלא למר בר אמיר משימה דרבא								ז				כז:
מודה היה רבי שמעון בבעלי חיים שמתו שאסורין	דאמר: [מר בר אמיר משימה דרבא]							ז			◇	כז:
מאי איכא למימר?								ז				כז:
הכא במאי עסקינן - במסוכנת, ודברי הכל.								!			◇	כז:
אין נמנין על הבהמה לכתחלה ביום טוב, אבל נמנין עליה מערב יום טוב, ושוחטין ומחלקין ביניהם.											■	כז:
מאי אין נמנין?											^	כז:
אין פוסקין דמים לכתחלה על הבהמה ביום טוב.	רב יהודה אמר שמואל:										!	כז:
היכי עביד?											^	כז:
מביא שתי בהמות ומעמידן זו אצל זו, ואומר: זו כזו.	רב:										!	כז:
לא יאמר אדם לחברו הריני עמך בסלע הריני עמך בשתים, אבל אומר לו: הריני עמך למחצה ולשליש ולרביע.	תניא נמי הכי:										■	כז: